

SLOVENSKI NAROD.

"Slovenski Narod" velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	K 24—
celo leto	K 22—
pol leta	12—
četr leta	6—
na mesec	2—

celo leto	K 22—
pol leta	11—
četr leta	5,50
na mesec	1,90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopis' se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (I. nadstropje levo), telefon št. 34.

Slovenci hrepene po osrečevalni nemški kulturi!

Odkar se Slovenec zaveda svoje narodnosti, vihti neprestano svoje bojno kopje proti najljutjejšemu svojemu sovragu Nemcu, ki je tekom stoletij pod plaščem vere in prosvete uklenil slovenski narod v verige največjega narodnega robstva.

Vse, kar smo Slovenci izza časa svojega narodnega preporoda dosegli izvajevali smo si z orožjem v roki v najokrutnejši borbi za svoje narodne ideale.

Od pamтивka je neizprosna vojna proti nemškim zatiralcem naše življenje.

Držev v desnici meč, smo v levici z motiko in lopato kopali brazde slovenske kulture, ki jo je nam uničilo nemško gospodstvo.

Kulturo, ki jo danes posedujemo, ustvarili smo si mi sami z lastnim delom, proti volji naših nadnarih nasprotnikov.

Ako bi slo po volji naših nemških sosedov, bili bi Slovenci še danes brezpravni helotje brez kulture in naobrazbe, dobri zgolj za gnoj nemške ekspanzivnosti.

Slovenec, kar smo danes in kar predstavljamo na političnem in kulturnem polju, postali smo iz sebe proti volji in vkljub nasprotnim stremljenjem nemških svojih sosedov.

Slovence loči nepremostljiv prenad od Nemcev, neprijateljstvo med obema narodoma datira že od pamтивka, odkar sta v zgodovini trčila drug ob druga.

In to neprijateljstvo se je tekom stoletij razvilo takoreč v krvno sovraščvo, ki ne pozna več nobenega pomirjenja.

V Nemcih zremo svoje vekovite zatiralce, svoje krvnike, zato ne moremo gojiti proti njim niti iskrice prijateljskega čustva.

Takšno je narodno razumništvo, takšen je ves narod v svojih najširih masah.

Narodu je Nemeč prototip krvnega sovražnika, izvor vsega zlega. To je zgodovinska po življenju utrjena resnica!

To resnico bi postavljali na glavo, ako bi trdili nasprotno.

In vzprisko tem notoričnim dejstvom se nahajajo med Nemci še vedno naivniki, ki z vso resnostjo zatrjujejo, da si slovenski narod ne želi

niceesar bolj presrčno in iskreno, kakor da se sme dati Nemcem požreti s kožo in kostmi.

Eden izmed teh nemških naivnikov je tudi poslanec Wastian, ki je v včerajšnji seji poslanske zbornice z vso resnostjo zatrjeval, da mase slovenskega naroda kar koprne po tem, vda bi se dale osrečiti po nemški kulturi.

Vekovita borba slovenskega življa proti nemštvu je torej temu vse nemškemu modrijanu samo koprneje po nemški kulturi in boj Slovencev za narodno in kulturno osamosvojitev, za neodvisnost od nemškega vpliva je njemu samo umetno narodu večpljeni strup!

V narodu slovenskem je torej ves boj, ki ga vodi že stoletja za svojo narodno, politično in gospodarsko emancipacijo, umetno vprizoren in sloni samo na trhlkih nogah proti ljudske agitacije.

Cudno, žudno.

Stara resnica je, da nosi vsak umetno konstruirani stvor v sebi že kal smrti in nima v sebi nobene življenske moći.

Kako je potem mogoče, da to slovensko stremljenje po osamosvojitev, ki je po nemškem zatrdiril umetno vzdrževanje, ne samo ne zameje, marveč dosega od leta do leta vedno več uspehov?

Saj pravi Wastian sam, da se slovenska stvar čudovito razvija, da je spravila v svoje območje ne samo najnižje, marveč celo najvišje narodne sloje in da se je slovenstvo v zadnjem času gospodarsko tako močno okreplilo, »da lahko celo brutalno izrablja svoje gospodarske organizacije v svoje narodne namene.«

Ali ne čuti Wastian, da se je s to svojo trditvijo sam udaril po zobe, ko je preje z vso emfazo predaval, da je vse slovensko narodno gibanje umetno prirejeno in da je kvintesenca vseh slovenskih želja nevtečljivo koprnenje po osrečujuči nemški kulturi??

Zakaj rabi Wastian, ki je sicer dokaj kulturni človek, še vedno take obrabljeni fraze o simpatijah, ki jih baje gojiti slovenski narod v svojeri jedru nasproti Nemcem, ko je vendar sam prepričan, da so vse te fraze gole bajke!

Čemu ni odkritosčen?

Slovenci se ne bojimo odkrito povedati, da sovražimo iz globičin duše in sreca Nemcev in da se hočemo za vsako ceno osvoboditi njihovega vpliva in gospodarstva.

»Ali ti tako ugaja tukaj, ljubček?«

»Zelo, zelo, ti moram priznati.«

Lej, meni se pa zdi tukaj le vse prebujno; celo ljudje so prezivniki. Čutim, kakor da je vse pričarano, ker ne more biti tako v resnici — samo od danes do jutri. Nič stalnega. Ako občudujem lepoto naše domovine, čutim, da je bila taka in taka tudi ostane.«

Makso Pavlič se je ozrl na svoje mladostne srečnosti prekipevajočo ženico in bridek nasmehu mu je hipno zaigral na licu. Misli si je: tudi tvoja bujnost je samo trenutek ene po mladi — za nekaj časa, a potem pride razočaranje; vse je bilo samo kratek sen — le prevara. No, Marica se ni bavila s tako pesimističnimazori. Zahtevala je od mladostnih tudi svoj del, svoj užitek; najraje bi bila vso mladost pridržala za se in jo uživala v polnih požirkih brez oddihljaja do skrajne meje in poslednje moči. Zato je nadaljeval pogovor: »Ali ni tako tudi z življenjem v naših krajin? Te-le černolase Italijanke, kako kmalu očetvo. Steje toliko let, kakor sedaj le jaz, pa je že stara. Kdo jo je pogleda? Stavim, da se celo nje mož je ozira po drugih. Ali pri nas? Niso li naše ženske etovoče do polovice človeške starosti in več? Me se lahko veselimo svoje mladosti in uživamo njenе čare veliko let, ne, Makso?«

Zdravniki so ga tolažili, da ne bo hudega. Ko mine ta nadležni katar in za njim še kašelj, pa bo dobro. Med seboj so pa majali z glavami, ko so bobnali s prsti po njegovih prsih. Tudi sam je vedel, da nosi smrtno kal v prsih, toda misil si je: oženim se, začen redno življenje, pa bo res bole. Saj še ni prepozno.

Oženil se je — res — in holje se je cutil — res — tukaj v morskem zraku. Ženica ga je pogledala vesela, ko je občudoval zameljski raj v neapeljski okolici. Naslonila se mu je na ramo in uprla svoje oko v njegovo. Tam je ona iskala zemeljski raj.

Inšerata velja: petosteni peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po

12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih inšeracijah po dogovoru.

Upravitelju naj se pošljajo naročnine, reklamacije, inšerati itd.

to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 dinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 55.

"Slovenski Narod" velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—

pol leta 13—

četr leta 6,50

na mesec 2,30

za Nemčijo:

celo leto K 28—

za Ameriko in vse druge dežele:

celo leto K 30—

Vprašanjem glede inšeratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znaka.

Upravitelju: Knaflova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 35.

Miroslav Hubmayer +

Za oslabljenjem srca je umrl v Sarajevu mož, cigar ima se je svoje dni mnogo imenovalo po vsem evropskem časopisu in ki je v bosansko - hercegovski vstaji igral veliko vlogo.

Ta mož je bil Miroslav Hubmayer. Rojen je bil v Ljubljani 3. januarja 1851. Njegov oče je bil čevljarski mojster, dve sestri živita še danes v Ljubljani, tudi dva brata sta še živa, a prebivata v tujih krajih.

Miroslav Hubmayer se je izučil za črkostavca v nekdanji Kleinovi tiskarni, potem pa delal v Gradiču, Budimpešti in v raznih drugih krajih, dokler ni bil poklican k vojakom. Služil je pri topničarjih, kjer je postal »Feuerwerker« in si pridobil take tehnične izvežbanosti, da se je od tedaj mnogo bavil z mehaniko in si pridobil tudi več patentov.

Vrnivši se od vojakov, je vstopil v »Narodno tiskarno«, ki je bila takrat v hiši, kjer je sedaj kavarna »Evropa«. Predsednik upravnega odbora je bil takrat dr. Josip Vojnjak, urednik »Slovenskega Naroda«, pa bivši ljubljanski župan Peter Grasselli.

Takrat je v Bosni in Hercegovini divljala ustaja in krvavi uspehi revolucije proti Turkom so v narodnih krogih ljubljanskih vzbudili toliko navdušenja, da so nekateri mladi narodnjaki začeli zbirati denar in kupovati orožje, da bi se hoteli udeležiti bojev proti Turkom. V neki stranski sobi v poslopu, kjer je bila »Narodna tiskarna«, je bilo shranjeno orožje, ki se je kasneje tudi razdelilo med slovenske udeležnike bosanske ustaje. Mrak živi še danes v Ljubljani.

Med tistimi, ki so se najbolj zanimali za bosansko revolucijo, je bil Hubmayer. Neko nedeljo l. 1875. je doma rekel, da gre k sv. Katarini in da ostane tam čez noč, češ, da hoče videti solnčni vzhod. Odšel je in ni ga bilo več nazaj, kajti odpravil se je bil na Balkan in sicer v Hercegovino.

Celo leto se je bojeval Hubmayer v Hercegovini. Ko je bil odšel in ko so mu sledili še nekateri drugi, je dr. Keesbacher v »Laibacher Tagblatt« priobčil zasmehujoč pesem: »Fünfundfünzig und noch Einer, Lauter edle, tapfre Krainer, Nicht Gottscheer, die hausiren

neoslavizem brezplodna sanjarija.

Napada tudi vsepoljake in izjavlja, da bo njegova stranka glasovala proti proračunu. — Posl. Blazinkini se pritožuje zaradi zanemarjanja Dalmacije in zaradi premajhnega pospeševanja industrije v tej deželi, akoravno so za to že vsi predpogoji dani. Ostro kritizira bosensko ustavo.

Pravi, da bo bosenski deželnih zborov monstrarini, kakorskega svet še ni videl; proti takemu dež. zboru morajo vse Hrvatje protestirati. — Posl. Tresié protestira proti nemškemu poslovnu jeziku v parlamentu.

Govori o nedostatnih železniških razmerah v Dalmaciji. Dalmatinci bodo glasovali proti proračunu. — Nato se debata zaključi in izvoli se generalni govornikom za: posl. Kunischak, proti: posl. Lewicki. — Slednji se nadaljuje razprava o Grafenauerjevem nujnem predlogu. Govori posl. Wastian. Pravi, da so dogodki na celovškem kolodvoru od Slovenčev načas uprizorjene komedije, ki morajo potem služiti za podlagu nujnega predlogom. Masa slovenskega naroda baje želi in zahteva zvez z Nemci. Dokazala je baje že neštetočrat, da se rada daje osrečevati od nemške kulture, da je zadovoljna z nemškimi šolami na Koroškem; slovenske kulturne zahteve so baje umetno napravljene. Govornik deklamira o silni nevarnosti trializma za Nemce. In vlaži povrh Slovane, predvsem Jugoslovane, še bogato podpira. Grafenauerjev predlog je malenkosten. Nemški uradniki se Grafenauerju na ljubo vendar ne bodo slovensko učili. Slovenski pismeni jezik je umetni produkt, ki ga je ustvarila — avstrijska vlad. Kalilce miru govornik pozna že iz štajerskega dež. zabora. Vlada naj nikar ne poskuša jih nagraditi za to, ker so razbili štaj. dež. zbor. Vlada naj studira dva spisa: »Von Laibach bis Belgrad« od Austriaca in Linhartovo »Der Abwehrkrieg des unterländischen Volkstums«. Nemški zahtevajo prosto pot do Adrije in se ne puste od nje odriniti. Da pa ne podležejo se morajo prenoviti; treba je več kulturnega in socialnega dela. Govornik slednjič priporoča, naj se nujnost predloga odkloni. — Nujnost predloga se slednjič odkloni z 137 glasovi proti 132. Za nujnost so glasovali tudi češki socialistični demokratje. — Prihodnja seja danes dopolnila.

In nenočko se je vnovič vstopilo v njegovo včelo.

Nasmehnil se, prikimal in načalo zakašjal: njegovim prsom je dobro del mehki južni zrak.

Oklenili sta se tesno drug drugega ter gledali z visoke terase na mornje za zahajajočim solncem, ki se mu je mudilo v daljne kraje, toda duh novoporočencev je spel še hitreje, spel celo v neznano bodočnost.

Profesor Pavlič se ni prav nič motil, ko je računal, da začne v zakonu redno življenje. Ostajalo mu je vsled tega mnogo časa, ki ga je vprabil v zabavo svoji ženki. Živila sta srečno kakor dva goloba, le Makso je časih tožil, da mu slabu ugaja ostri jesenski zrak. Pokašljeval je vedno glasneje posebno ponoči, zavaj podnevi in vprilo. Marica se ni upala. Ona je zato brezkrbo šečljala poleg njega doma in na raznih zabavah, ki sta jih posečala.

Tako bi se jima bilo nadaljevalo življenje slično zemeljskemu raju, ko bi se ne bil Makso vstrel za drugi del računa v zakonskem življenju. Ko začne mir in red, potem bo bolje. Mir je zakraljeval in red se naselil v njegovo hišo, toda bolje mu ni bilo. Črv v prsih je ključal neprehnomu. Čutil je, da mu vsled tega slabih telo, pa se je hal resnicno zaupati svoji Mariči. Ona

nosti, pa še niti odgovora ni bilo! Poglejte merodajne oblasti okrajno cesto od Cenca proti Colu, ali pa ono čez Vrhopolje v Vipavo v kako dobrem stanu se nahaja in proumenovana ne trpi na težko obloženih vozeh, nič manj kakor državna. Vsa krivda zadene tiste faktorje, kjer so provzročili, da od leta 1902 ta cesta dobita vedno manj gramoz. Tako n. pr. sedaj bi bila prilika ob tem trajajočem mokrem vremenu posuti cesto z gramozem, a ga ni videti na celi progi. Tukaj ste brezmiselno štedili z denarjem. Nakopali pa ste si s tem ogromne stroške, kajti cesta je sedaj popolnoma uničena. Stedite raje z denarjem tam, kjer se brez potrebe izdaja. — Končno pozivljamo še vsa prizadeta županstva naj dajo tej cesti vendar malo več pozornosti, ter naj se skupno pritožijo na dejelno vlado. — Več prizadetih.

Tatovi na Vipavskem. Vlomi in tatvine so postali na Vipavskem zadnjih čas nekaj vsakdanjega. Nedavno so se zgordili vlomi v Šturih, Ajdovščini in na Cesti. Te dni so prišli tatovi v župnišče pri Sv. Križu. Hodili so okrog železne blagajne, pa bila je za tatove premočna in pretežka. Spili so precej žganja, pikolita in v kleti so pokušali različna vina. Odnesli so nekaj buteljk, 3 K denarja in puščico za hostijo, ki je stara baje 300 let. Orožništvo je baje tatovom za petami.

V. Izkaz radovoljnih darov Sokolu v Hrastniku (za »Sokolski dom«). Gdē. L. Pintarjeva (dar gostilničarjev) 48 K 78 v. g. dr. Zarnik, Zagorje 30 K; g. prof. Fr. B. Stiftar, Kaluga (Rusko) 20 K; Sokol v Cerknem (bl. St. 29) 10 K 69 v. — Po 10 K so poslali: g. dr. Homan, Radeč; Neimenovan, Trbovlje; Cerkniški Sokol (poslal g. E. Serko za blok 27); Sokol v Ajdovščini (št. 24); Sokol Općine (St. 60) in br. Gorenje (bl. St. 19). Gr. 7 K 46 v. Dalje po 5 K: g. prof. Koprivnik, Maribor; g. dr. Barle, Kozje in g. J. Rapoc, Maribor. Članji 3 K 40 v. g. Sah, Teharje in g. dr. Schwab, Celje po 2 K: a po 1 K: g. Jože Jan, gdē. Steiner, Neimenovan A. in Neimenovan B., skupaj 203 K 33 v, za katere se odbor najlepše zahvaljuje, žeče še več dobrotnikov. Na zdar!

Ze zopet iz nemškatarske šole. Opotovano smo že imeli priložnost dokazati, da so nemški in nemškatarski učitelji prava nesreča za slovenski narod. Nov dokaz za to se je nudil minuli ponedeljek pred okrožnim kot prizivnim sodiščem v Celju. Štvar je tale: Posestnik Alojzij Mehle iz Reke - Podvina je obdolžil nemškatarskega nadučitelja Martina Slopšaka, da je posilil njegovo ženo ter mu hotel že lansko leto s silo in zvijačami zapeljati 15letno hčer. Dne 28. decembra je bil Mehle na Slopšaku tožbo obsojen na tri tedne zapora. Vsled Mehletovega priziva se je vrnila v ponedeljek pod predsedstvom višjega deželnosodnega svetnika pl. Garzarollija druga obravnava. Mehleta je zastopal dr. Zabukovsek, Slopšaka dr. Mravlag iz Laškega. Stiridesetletna Mehletova žena Urša je pod prisego izpovedala, da jo je Slopšak posilil. (Podrobnosti seveda niso za javnost.) 15letna Mehletova hči je hodila nadučitelju streč in kurit. Nekoč jo je pridržal v svoji sobi do 11., drugič pa do 2. ure ponoči. Mehle je Slopšaku tudi očital, da je skrajno malomaren učitelj. Obravnava se je v svrhu zaslisanja nadaljnih prič preložila. — Če so nemškatarski vzgojitelji taki, kakšni naj bodo potem — učenci?

Samomor. Pri Ljutomeru so potegnili iz vode Ano Kranje, bivšo natakarico v gostilni »Zum Schwan« v Gradeu, kjer je bil v kleti zaposlen tudi njen mož. Zadnji čas sta stanovala v Babincih pri Ljutomeru. Kranjčeva je izginila že pred petimi tedni, ko ji je umrl najmlajši otrok. Domneva se, da jo je žalost nad izgubo svojega otroka gnala v smrt. Zapustila je dva otroka v starosti treh in štirih let.

O prof. Masaryku, njega življenu in delih, predava dr. A. Dermota dne 5. marca ob 8. zvečer v prostorih delavskega doma, ulica Treh kraljev v Gorici. Predavanje priredil Delavsko izobraževalno društvo v Gorici in je javno. Opozorjam, da prof. Mastryk slavi dne 7. t. m. svojo šestdesetletnico.

Velesleparka »madame« Adré. Prebrisana velesleparka Marija Andreé - Penier, ki je — kakor smo že poročali — osoperila razne lahko mišljene in babjeverne tržačare, posebno ženskega spola za večje svote — je izginila tako iz Trsta, da je zanj izgubljen vsak sled. — Sedaj prihajajo iz vseh kotov tržaškega mesta oškodovane »klijentinje« ter pripovedujejo in opisujejo policiji in drugi javnosti razne zanimivosti in prorokovanja »madame« Adré. — Pravijo, da je bil malo »salon«, v katerem je »čakala« bogato okinčana z raznimi predmeti velike vrednosti. — Za eno važno »posvetovanje in prorokovanje« je zahtevala po 20 frankov, sicer se je pa zadovoljevala z svileni-

mi deli finejših oblek ali z drugimi vrednostnimi predmeti, da celo z živimi — kokši. — Kakor se sodi po teživih prevarjenih babjeverk, ki prihajajo sedaj na dan s svojimi pritožbami, da jim je »madame« odnesla vrednostne predmete, presega njih vrednostdaleč sveto — 100.000 K. — Kakor se sumi ta velesleparka sploh ni bila Francozinja, za kar se je izdajala, temveč orientalanka, ki je pa dobro govorila francoski in italijanski, a najboljše španški.

Pevska državnica »Vinohradsky Hlahol« je priredil 1. sušca v »Narodnem domu« na Kraljevih Vinogradih koncert v spomin na zlet v Ljubljano ob priliku »Slavčeve« 25-letnice. Na sporedu so bile izključno skladbe slovenskih in hrvatskih skladateljev, dve naši narodni pesni ter Foersterjevi »Ista bol« in »Vprašanje«. Moški in mešan zbor sta žela za svoje krasno izvajanje pod izbornim vodstvom g. prof. Kričke, obilo zasluzene pohvale. Zlasti pa je ugajala solistinja gdē. Kratká, ki je morala dodati še Foersterjevega »Golobčka«. Po sporedu se je razvila animiran pes. Koncerta se je udeležilo lepo število jugoslovanskih akademikov in so bila oficijelno zastopana slednica društva: »Jugoslavija«, »Adrija«, »Ilirija«, »Hrvata«, »Šumadija« ter »Klub slov. tehnikov v Pragi«. »Vinohradsky Hlahol« je prvo češko pevsko društvo, ki je priredilo tak »Jugoslovanski večer«. Na krasnem uspehu, ki ga je dosegel »Vinohradsky Hlahol« z našimi pesmimi na svojem zadnjem koncertu, moramo bratskemu društvu, pred vsem pa vrlemu zborovodji, iskreno čestitati.

Elektro-Radiograf »Ideal« je preuredil svoj program v toliko, da ostanejo dnevne predstave enako kot prej. Znajo pa se cene in sicer stare res prostor 70 vin., I. prostor 30 vin., II. prostor 20 vin. — Zadnja večerna predstava ob 8. uri pa bodo trajala ob sobote naprej vsak včeraj dve uri. Za to predstavo ostanejo prejšnje navadne cene. — Ker se ravnateljstvo tega domačega kinematografa očitno trudi in prizadeva občinstvu ustrezeti in so njegovo predelitev povsem izborne, se isto pripomore primerno novemu programu številnih udeležbi.

Podivjan vol. Predvčerajšnjim sta gnala posestnik Fran Pogarsk iz Karolinske zemlje št. 47 in Jakob Bokal na semenj vola. Prišedši do mosta na Galjevici, se je vol ustrasil nekega voza ter začel besneti. Vrgel je vola v jarek, potem se jima pa iztrgal in zdiral. Ko so ga potem vozniki napletli z biči, je vol postal še bolj divji in vse je moral bežati pred njim. Med potjo srečavši posestnika Jožeta Megliča, ki se je na vozu peljal s svojo ženo, se je zakadil v voz ter voz s konjem vred zvrnil v cestni jarek, v katerega sta tudi padla Meglič in žena ter se vsa premočila. Tudi pri vozu se je strlo oje ter ima Meglič pri tem 24 K škode. Ko je podivjan vol to izvršil, je besnel dalje in so ga še le popoldne ujeli na barju, kjer je bil zagazil in ni mogel dalje. Govori se, da je tudi neko žensko in nekega konja zvrnil v cestni jarek, a ta vest ni dognana.

Nepošten blapec. V torek je dal prevoznik Jožef Beve na Bledu svojemu hlapcu Petru Zabretu konja, da bi ga peljal na ljubljanski semenj. Ko je prišel Zabret do Podbrezja, je konja tam prodal nekemu gostilničarju za 70 K, sam pa odšel proti Ljubljani. Tukaj se je tako napisil, da ga je policija kot takega vzela v svoje vravstvo. Zabret je pri sebi imel le še 4 K 28 vin., drugo je bil pa že pognal po grlu. Oddali so ga sodišču.

Za duhovnika se izdaja 35letni vrtnarski pomočnik Ivan Frakelj ter pobira milodare za uboge otroke in cerkev sv. Jožefa v Celju. Navihanc je po obrazu obril, nosi črn klobuk, siv dežni plašč in bel ovratnik, podoben duhovniškemu. Frakelj govorja slovensko, hrvatsko, nemško in laško. Kjer bi se utegnil pojavit, naj ga izroči najbližnjemu varnostnemu oblastvu.

Pogreša se od 22. februarja Alojzija Stenovčeva, po domače Terklava, iz Sv. Valburge pri Smledniku. Deklica je stara 14 let, je navadno oblečena, plavolasa ter je vzel s seboj poselsko knjižico. Mati prosi, da bi se jo poslalo nazaj in izročilo občinskemu uradu v Smledniku. Bržkone bode kje iskalna služba.

120 vojakov 18. pešpolka se je danes ponoči peljalo skozi Ljubljano iz Pustertala na Tirolskem v Bosno.

Pobegnila sta včeraj od dela pri hotelu »Tivoli« prisiljenca Otilijan Magerin in Jožef Zachur. Prvi je iz Istre, drugi pa iz Češkega. Oba sta jo popihala v prisiljeniški obleki.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 68 Macedoncev, 58 Slovencev, nazaj je rišlo pa 8 Hrvatov, 55 Hrvatov je šlo iz Reke v Heb.

Izgubljeno. Prostak 17. pešpolka Ivan Tomec je izgubil denarnico, v kateri je imel čez 11 K denarja. — Zasebnica g. Slava Dularjeva je izgubila denarnico, v kateri je imela

čes 25 K denarja. — Sluškinja Ana Brodinčka je izgubila denarnico z manjšo vsoto denarja. — Šolaka učenka Frida Hvataljeva je izgubila čes 21 K denarja.

Izgubilo se je kolo zelenega ročnega vozička, katerega naj najditev bami, da jim je »madame« odnesla vrednostne predmete, presega njih vrednostdaleč sveto — 100.000 K. — Kakor se sumi ta velesleparka sploh ni bila Francozinja, za kar se je izdajala, temveč orientalanka, ki je pa dobro govorila francoski in italijanski, a najboljše španški.

Razne stvari.

* Ali je to znamenje napredka? Avstro-ogrška vojska šteje v miru 380.866 mož in 28.742 častnikov; torej pride na vsakih 14 mož en častnik. Na enega učitelja pride v naših deželah povprečno 60 otrok, v mnogih krajih pa tudi po 100. Pa naj reče kdo, da Avstrija ni napredna država!

* Dvojna žalojiga. V Indianapolisu Ind. v Zed. državah se je v gledišču Empire nedavno izvršila krvava tragedija. Med godeema Adolf Cassau in Louis Ostendorf je prišlo do prepričanja, v katerem je Cassau pridel streljati na svojega protivnika. Slednji je bil smrtno ranjen, toda pri tem je imel še toliko moči, da je preizvile iz roke revolver, ter ga potem na mestu ustrelil. Boj se je vrnil v nekem stranskem hodniku gledališča. Kmalu za tem je potem tudi Ostendorf umrl vsled zadobjene kroglice. Predstava se je vključila nadaljevala.

* Ameriški katoličani proti socializmu. Zastopniki katoliške cerkve v Zedinjenih državah so pričeli s splošno agitacijo proti razširjanju socializma, ki se je pričel v novejšem času razširjati med vsemi narodnostmi. Ta agitacija se prične v New Yorku v takozvanem katoliškem kolegiju na Madison Ave. in 51. ulici. Tam se je pričela serija predavanj, pri katerih govorniki povdajajo stališče katoliške cerkve proti socializmu. Gospoda, ki je na čelu te agitacije, je namreč prepričana, da bodo socializem potom par predavanj popolnoma vničila. V New Yorku prevladuje prepravičanje, da se bodo z katoličani ravno tako zgodili, kakor z Bismarckom, ki je hotel zadržati napredne ideje, katerih ni mogelo spraviti s sveta z religioznimi idejami in argumenti. Katoličani naznajajo tudi, da bodo pokazali svetu sredstva, s katerimi je mogoče probujenje ljudstva in napredek proti socializmu. Bomo videli če so ameriški poprišči taki tiči!

* Državni ministri ponoči. Neki japonski šajliji list označuje pod navedenim naslovom japonske ministre sledete: Ministrski predsednik Katsura je električna luč, ki pusti občinstvo včasi v populni temi. Komura, minister zunanjih zadev je cestna svetilka, ki briči zelo slabu. Njegova luč ne sveti daleč. Goto, minister za obrat je plinova svetilka, ki je včasi zelo svetla, pa tudi zelo utriplje. Quara, minister za trgovino in poljedelstvo je nočna luč, ki komaj še gori. Vojni minister Teranchi je papirnata svetilka, ne zelo svetla, toda koristna, ker se ne more rabiti niti plinova niti električna luč. Finančni minister Katsura je svetilka, ki se povsod lahko obesi in se rabi, kjer se le hoče. Justični minister Okabe je že nekolik zastareli svetilnik. Mornariški minister Saita je klepetec brez posebne vrednosti. Vendar more napraviti mnogo hrupa. Učni minister Komatsušiba je star zvon, ki bije vsako uro, dela mnogo hrupa, ki se pa tudi vedno moti glede časa in gleda kraja.

Slovenski Jug

— O vseslovenski sokolski zvezli. V hotelu »de France« na Dunaju je imelo 20. t. m. predsedstvo »Vseslovenske sokolske Zvezze« svojo sejo, ki so se je udeležili dr. Jos. Scheiner kot starosta za češko sokolsko zvezo, dr. Lazar Car za hrvatsko sokolsko zvezo, dr. Jindřich Vaníček in dr. Antonín Novotny za češko sokolsko zvezo, dr. Viktor Murnik za slovensko sokolsko zvezo, Edi Waranus kot blagajnik in podpolkovnik generalskega štaba, B. Živanović za srbske Sokole. Starosta dr. Schreiner je izjavil, da se lani ni mogla vršiti niti skupščina, niti seje »Vseslovenske sokolske zvezze« radi napetih odnosa na Balkanu in radi raznih »veljezdajniških procesov«. Nadalje je konstatiralo, da se nahaja v »Zvezci« 78.330 čeških Sokolov, 20.500 poljskih, 12.500 hrvatskih, 6317 slovenskih in 4460 bolgarskih Sokolov, torej ogromna armada nad 100.000 zavednih slovenskih bojevnikov. Službeni jezik »Vseslovenske sokolske zvezze« je tisti, ki se govori v kraju, kjer je sedež predsedstva. Vsaka sokolska organizacija, ki je zastopana v »Zvezci«, ima pravico, da dopisuje z njo centralu v njenem rodnom jeziku. Letošnji vsesokolski zlet bo 10. julija v Sofiji. Vsaka sokolska organizacija bo po svojih močeh sodelovala pri tem zletu. Srbski podpolkovnik Živanović je obljubil, da bo

dala srstja Sokolom na raspolago poseben vlak ali bresplačno ali pa proti znatno znižani vojni ceni. Obenem je povabil Sokole, naj se na potu v Sofijo vsaj za en dan ustavijo v Belgradu, kjer bodo srbski Sokoli priredili prvo svojo javno manifestacijo z javno telovadbo.

— O pokojnemu Miroslavu Hubmayerju piše sarajevska »Srbska Rijeka«: »Včeraj zjutraj je nagle smrт preminil v Sarajevo Miroslav Hubmayer, znan Sarajevočan pod imenom čika (stric) Mirko. Pokojni Hubmayer je bil rodom Slovenec. Kot mlad in navdušen mož je prišel pred okupacijo v Bosno, kjer se je začasa ustanka l. 1876. boril v vrstah ustashev — Krajišnikov skupaj s Trivom Amelicem, vojvodom Golubom Babićem, Perom Krecem in ostalimi. Srbsko-bolgarske vojne se je udeležil kot prostovoljac v srbski vojski. Zadnja svoja leta je pač živel v službi bosanske vlade in sicer v tiskovnem oddelku, kjer so ga vporabljal za različne zaupne politične misije. Bodisi mu lahka bratska gruda srbska, za katere svobodo se je boril v svoji mladosti.«

* Nadomestne in ožje volitve v Zagrebu. Včeraj so bie v Zagrebu nadomestne in ožje volitve v I. volilnem razredu. V celem je glasovalo 361 volilcev. Kandidatje koalicije so dobili: Halper pl. Sigretski 216 glasov, Benko Deutsch 249, Vekoslav Heinzel 208 in Ljudevit Geresdorfer 189 glasov. Madžaroni so dobili: Š. Aleksander 141, Stanislavjević 131, Wieland 111 in dr. Siebenschein 155 glasov. Zmagala je torej na vsi črti koalicija, ki si je pri teh volitvah do sedaj pridobil 22 mandatov. Danes je ožje volitev v III. razredu. Gotovo je, da bo koalicija zmagala tudi pri tej volitvi.

* Nemško gledališče v Osjeku. V Osjeku v Slavoniji imajo hrvatsko gledališče, ki daje predstave do meseca aprila. Spomladi in poleti pa prirejajo v gledališčem poslopju predstave razne potovalne igralske družbe. Letos je prvi prošel za prepustitev poslopja neki madžarski gledališčni ravnatelj. Mestni magistrat je to prošnjo odklonil. Na to je vložila prošnjo za prepustitev gledališča neka nemška gledališčna družba in ožji občinski svet je takoj prošnji soglasno — ugodil. Občinski svetnik Popović se je za prošnjo nemške gledališčne družbe toplo zavzemal, rekoč, da se mestni občinski svet ne sme postavljati na šovinistično stališče, marveč da je njegova dolžnost, da preskrbi zabavo nemškim somčanom, ki jih je baje 50%, to tem bolj, ker te predstave hrvatski narodni stvari baje ne bodo škodovale. Tako govorji Hrvat v Osjeku v Slavoniji, ki je preprečena od nemških kolonistov, ki bodo kmalu dobili v svoje roke vso doželo, ako bodo domačini Hrvatje in Srbi narodni zaspanci in brezbržnični kakor je navezeni Popović.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

